

מ"י 45535/10/20 - משטרה - ימ"ר לכיש נגד איגור סוחינין, יצחק צח ברקוביץ, אלירן כהן

בית משפט השלום באשקלון

מ"י 45535-10-20 מדינת ישראל ואח' נ' סוחינין ואח'
תיק חיצוני: 775562/2020

מספר בקשה: 5

בפני	כבוד השופטת דורית בונדה
המבקשת	משטרה - ימ"ר לכיש ע"י פקד יואב בונה
נגד	
המשיבים	1. איגור סוחינין 2. יצחק צח ברקוביץ 3. אלירן כהן ע"י ב"כ עו"ד שני מורן

החלטה

לפני בקשה לעכב ביצוע החלטתי מיום 22.10.20 בה פסקתי הוצאות בסכום של 3,000 ש"ח לחובת המבקשת ולטובת אוצר המדינה, זאת בשל כבילת שלושה עצורים במרחב הציבורי בבית המשפט השלום באשקלון, בניגוד להחלטה בבג"ץ 7942/19 רבינוביץ נ' שירות בתי הסוהר והיועץ המשפטי לממשלה ובניגוד לנוהל כב' נשיאת בית המשפט העליון.

בהחלטתי האמורה קבעתי, כי ההוצאות תשולמנה בתוך 30 יום ממועד מתן ההחלטה.

ביום 27.10.20, ימים ספורים לאחר מתן החלטתי, הגישה המבקשת בקשה לקיום "דיון נוסף" בעניין ההוצאות ובה עתרה לעכב ביצוע תשלום ההוצאות.

ביום 1.11.20 ולאחר שהוגשה לתיק תגובת ב"כ המשיבים, הוריתי על דחיית הבקשה לקיום "דיון נוסף" וממילא לא עיכבתי את ביצוע ההחלטה בדבר תשלום ההוצאות.

לאור כך, היה על המבקשת לשאת בתשלום הוצאות עד ליום 22.11.20.

כעת, בחלוף המועד לתשלום ההוצאות עתרה המבקשת לעכב את ביצוע ההחלטה מיום 22.10.20 בשל רצונה להשיג על ההחלטה האמורה.

בבקשתה טענה המבקשת, כי לא היתה ערה להחלטה מיום 1.11.20 אשר דחתה בקשתה לקיום "דיון נוסף", זאת לצד טענות בעלות נופך ערעורי.

הבקשה הועברה לתגובת ב"כ המשיבים אשר התנגדה לבקשה ואף טענה כי המבקשת דווקא היתה מודעת היטב להחלטה מיום 1.11.20 אשר הועברה על ידה לידי נציג המבקשת כבר ביום 2.11.20.

עוד טענה ב"כ המשיבים, כי עצם הגשת הבקשה לדיון נוסף לא עיכבה את "מרוץ הזמנים" לתשלום ההוצאות וממילא חלף המועד להשיג על ההחלטה מיום 22.10.20.

לאחר שעיינתי בטענות הצדדים, לא מצאתי כי יש מקום לקבל הבקשה ואנמק;

אציין, כי הבקשה לעיכוב הביצוע הוגשה בחלוף המועד לתשלום ההוצאות ודי בכך היה כדי לדחותה.

שעה שלא עוכב ביצוע ההחלטה בעקבות הבקשה שהוגשה ביום 27.10.20 היה על המבקשת לעמוד בתשלום ההוצאות במועד.

על המבקשת אף היה לעקוב אחר גורל בקשתה בסמוך להגשתה ולא בחלוף שבועות ארוכים ממועד הגשתה.

יש לזכור כי נורמת ההתנהגות המצופה מהמבקשת עולה על זו המצופה מכל אזרח.

המבקשת כפופה לרשות המבצעת והינה אחת מזרועות המדינה.

בהיותה כזו, עליה לשמש דוגמא, סמל ומופת לאזרח הפרטי.

לא ייתכן שדווקא המבקשת, מדינת ישראל, לא תעמוד בתשלום הוצאות שנפסקו לחובתה, ולו בבחינת כזה ראה וקדש.

זכותה של המבקשת להשיג על החלטות הניתנות בעניינה, אך כל עוד לא עוכב ביצוע בדבר החלטת ההוצאות עליה לשאת בתשלומן במועד.

כיצד ינהג האזרח הפשוט עליו מוטלים קנסות לטובת מדינת ישראל לו ידע שמדינת ישראל עצמה לא עומדת בתשלום ההוצאות המוטלים עליה במועד?

כיצד ירגיש האזרח כנגדו מופעלים הליכי גבייה בהתאם לפקודת המסים (גביה), כל אימת שאינו נושא בתשלום הוצאות במועד, לו ידע כי אותה מדינה ממש, אשר פועלת כנגדו באמצעים שונים לגביית ההוצאות שהוטלו עליו, אינה נושאת בעצמה בתשלום הוצאותיה היא במועד?

כבר נפסק, כי אין בית משפט נוהג לעכב תשלומי קנסות והוצאות ודי להפנות בעניין זה לע"פ 4170/12 סרגי אודובינצקי נ' מדינת ישראל, שם קבע בית המשפט העליון מפי כב' הש' דנציגר:

"בית משפט זה אינו נוהג לעכב ביצוע תשלומי של קנס...קל וחומר תשלומן של הוצאות משפט. תשלום הוצאות אינו גורם, ברובם המוחלט של המקרים, נזקים בלתי הפיכים ולא השתכנעתי כי המצב שונה בעניינו של המערער וזאת במיוחד כאשר המשיבה היא המדינה שחזקה עליה כי תחזיק את סכום ההוצאות ששולם אם יורה על כך בית המשפט שדן בערעור. יודגש כי המערער היה חייב לשלם את ההוצאות שנפסקו במועדן וברי כי עליו לעשות זאת כעת ללא כל שיהוי"

גם בעניינינו, ההוצאות נפסקו לטובת אוצר המדינה וככל שהשגה על ההחלטה לתשלום הוצאות תוגש ותתקבל, וודאי יצליח אוצר המדינה להשיב הוצאות אלו למבקשת, במידת הצורך.

לאור אלה, מצאתי לדחות הבקשה.

מזכירות תשלח החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, י"ז כסלו תשפ"א, 03 דצמבר 2020, בהעדר הצדדים.